

stand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Paastand af et *Mindretal* (Hyller og Christian Rasmussen) paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen (se foran)

forkastedes med 58 Stemmer mod 16.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes paa ny under Forhandling.

Alfred Christensen: Naar den danske Stat har sendt sine delegerede til et internationalt Møde, er efter min Mening vi herhjemme bundne til i saa stort Omfang, som vi kan forsvare det, at tage Hensyn til, hvad disse den danske Stats retmæssige delegerede har udrettet paa Mødet. At nægte Fremme af et Lovforslag, der stiller sig paa noget saadant, vil jeg finde uoverensstemmende med, hvad der er vor Skyldighed. Derimod har vi vor fulde Frihed til indenfor de Grænser, som vedkommende internationale Konvention afstikker, i dette Tilfælde at søge at gøre Resultatet for vor Skibsfart, vore Redere og vore Bjærgere og de befordrede Personer og deres Gods saa godt og hensigtsmæssigt som muligt.

Der har nu ikke været stor Lejlighed til at gøre Forandringer i det foreliggende Lovforslag, eftersom det i det hele og store holder sig indenfor de Rammer, Konventionen har afstukket, og som ogsaa vil være bindende for den danske Rigsdag, men der har dog været nogle Punkter, hvorom Interessen har koncentreret sig. Særlig gælder det Spørgsmaalet om Rederiets Ansvar for Skade paa Person og for Tab af Menneskeliv. At Rederierne har gjort, hvad de kunde, for at faa udtaget den Bestemmelse, der tidligere stod i Lovforslaget, at en Overenskomst mellem Rederen og den befordrede Person om, at Rederen ikke skulde bære Ansvar for Skade paa Personens Liv eller Lemmer, skulde være ugyldig, kan ikke forbavse. Det hænger ikke saadan sammen, som det blev anført før her i Salen, at det Punkt var af saa ringe Betydning, at det ikke var værd at lægge Mærke til. At specificere, hvor mange Ulykker der sker paa Søen og af hvor mange forskellige Aarsager, er et vidtløftigt Arbejde. At specificere, i hvor

mange Tilfælde en saadan Overenskomst vilde kunne virke til Skade eller Ruin for den skadelidte eller den omkomnes Familie, vilde heller ikke være til nogen Nytte. Man vil maaske dertil sige, at det kun rammer en lille Part af de Ulykker, der overhovedet kan ske, men, mine Herrer, det rammer alle de Tilfælde af Ulykker, der kan falde ind under denne Lov, som angaar Sølovens Bestemmelser om Sammenstød og Bjærgning. Altsaa, alle Ulykker ved Sammenstød vil rammes paa den ene eller den anden Side af en Bestemmelse om, at Rederne paa Forhaand vil kunne unddrage sig Erstatningspligt f. Eks. ved at trykke bag paa en Blanket eller ved at indsætte i deres Forhyringskontrakter med Mandskabet, at de ikke har Erstatningspligt, naar Mandskab eller Passagerer kommer til Skade ved Sammenstød.

Naar der under Nr. 2 er stillet Forslag om, at § 2 skal udgaa, og Forslagsstillerne er betegnede som „Flertallet under Nr. 1“, hvorved ogsaa mit Navn er regnet med, skyldes dette selvfølgelig en Korrekturfejl, eftersom jeg under Nr. 3 stiller Ændringsforslag om at gøre en Tilføjelse til Paragraffen, saalydende: „Overenskomst om Fritagelse for Ansvar for Skade paa Person som Følge af Sammenstød er ugyldig.“ Jeg skal her gøre opmærksom paa, at en saadan Bestemmelse er vi fuldt vel berettigede til at sætte ind i Loven, og Loven vil være indenfor Konventionens Rammer. Jeg vil derfor meget anbefale, at vi sætter denne Bestemmelse ind. Der er i Dag saa meget mindre Grund til at lade en saadan Bestemmelse være ude af Loven, som der, den Gang Lovforslaget blev fremsat, ikke var nogen Grænse for, hvor meget et Rederi kunde komme til at betale for et Menneskeliv. Lad os sige, at Domstolene vel i Regelen vil have brugt den Regel, at et Menneskeliv for en almindelig lille Borger, en lille Mand, der ernærer sig ved sine Hænders Gerning, ikke vil overstige den Sum, der staar anført som Maksimum i den danske Lov om Ulykkesforsikring. Det er ogsaa det Beløb, vi har lagt til Grund ved at nævne Summen 4,200 Kr. Men hvis der blandt Passagerer eller Mandskab er en Mand, som er assureret i et Selskab for 50,000 eller 100,000 Kr., og Assurance-selskabet bagefter gør sin Regresret gældende, er der ingen Tvivl om, at Rederiet i mange Tilfælde vil blive dømt til at holde Assurance-selskabet skadesløst, med andre Ord, Selskabet vil den Dag, Skibet